

Henri Vydt is nu secretaris van de Heemkundige Kring / Foto V.D.W.H.

Henri Vydt : verdeeldheid groeide

■ MORTSEL

Henri Vydt was op het ogenblik van het bombardement tewerkgesteld als jong personeelslid bij de firma Gevaert. Hij was er ook verantwoordelijk als Rode Kruis-medewerker voor de evacuatie van de gebouwen bij een mogelijk bombardement.

Enkele familieleden van Henri Vydt waren actief bij het verzet. Vandaag is hij archivaris van de Heemkundige Kring.

«Op 5 april 43 troffen gelukkig slechts enkele bommen de Gevaert-fabriek. Hierbij vielen een veertigtal doden te betreuren. Kort na het bombardement maakte ik een tocht door de getroffen wijk Oude God. Overal heerste de grootste chaos van dood en vernieling. Dit

zijn beelden die mijn hele leven bijgebleven zijn.»

Wat een geluk

«Naargelang de opstelling die men voor de oorlog had radicaliseerde het bombardement de meningen van de mensen in de ene of andere richting. Ik herinner mij nog goed een oud vrouwtje half suf gezeten op een stoel voor haar stuk gebombardeerde villa in de Van Peborghlei, die mij vroeg of de Erla-fabrieken geraakt waren ? Toen ik bevestigend antwoordde zei deze oude vrouw enkel «wat een geluk».» Dit zegt zeer veel over de goedmoedigheid van een deel van de bevolking. Ze verloren bijna hun leven maar waren gelukkig dat de Erla-fabrieken toch nog geraakt waren.»

Duitsgezinden

«Voor de oorlog was Mortsel

een bastion van rechts-katholieke en Nieuwe Orde bewegingen.»

«Het uiterst-rechtse Vlaams Nationaal Verbond (V.N.V.) scoorde er hoge toppen. Tijdens de oorlog was, in het nu afgebroken Hof van Melgens, aan Oosterveld een opleidingscentrum van de Vrijwillige Arbeidsdienst Voor Vlaanderen (V.A.V.V.) gevestigd. In de gemeente woonden tijdens de bezetting ook vele Duitsers die werkten op de Erla-fabrieken of op het vliegveld van Deurne. Het bombardement van 5 april radicaliseerde bij de Nieuwe Ordegezinden de geesten zodanig dat verschillende zonen van VNV-ers zich vrijwillig meldden bij de Waffen-SS voor de strijd aan het Oostfront en er velen in de Russische steppen de dood vonden», aldus Henri Vydt.

V.D.W.H.